

Til lovforslag nr. L 148

Folketinget 2020-21

Betænkning afgivet af Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget den 00. april 2021

2. udkast

til

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, biobrændstofloven, lov om naturgasforsyning og forskellige andre love

(Gennemførelse af dele af direktiv om fremme af anvendelse af energi fra vedvarende energikilder, herunder bestemmelser om oprindelsesgarantier, tilladelsesprocesser, VE-fællesskaber samt bæredygtighedskriterier og kriterier for drivhusgasemissionsbesparelser for biobrændstoffer, biomassebrændsler og flydende biobrændsler m.v.)

[af klima-, energi- og forsyningsministeren (Dan Jørgensen)]

1. Ændringsforslag

Klima-, energi- og forsyningsministeren har stillet 26 ændringsforslag til lovforslaget, herunder om deling af lovforslaget.

2. Indstillinger

[Udvalget vil stemme for ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget.]

[Et *flertal* i udvalget (S, SF, RV, EL og ALT) indstiller lovforslag A og B til *vedtagelse* med de af klima-, energi- og forsyningsministeren stillede ændringsforslag.]

[Et *mindretal* i udvalget (V, DF, KF, NB og LA) indstiller lovforslag A til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag. Mindretallet indstiller det under B nævnte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for ændringsforslag nr. 25 og 26 til det under B nævnte lovforslag.]

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelse ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

3. Politiske bemærkninger

Venstre

Venstres medlemmer af udvalget støtter lovforslag nr. L 148 a, da forslaget grundlæggende understøtter og fremmer grønne tiltag som opfølgning på Klimaaftale for energi og industri m.v. af 22. juni 2020 og implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.

Venstre bemærker dog, at det ser ud til, at regeringen ikke i tilstrækkelig høj grad har haft dialog med de berørte brancher. Det mener vi, regeringen i højere grad burde have gjort.

Venstre mener, at lovforslaget illustrerer, at der er en generel udfordring i, hvordan sektorkoblingen fungerer i spørgsmål om godtgørelse og gevinst ved klimareduktioner. Det er i lovforslaget kommet til udtryk i forbindelse med udmøntningen af den nye klimabonus på 54 kg CO₂e. Klimabonussen tildeles for forbedret landbrugs- og gødningsforvaltning, og de 54 kg CO₂e medregnes i den samlede certificering af biogassens klimaafttryk som negative emissioner, der er sparet gennem håndteringen af uforarbejdet husdyrgødning. Desværre er det ikke en reduktions-effekt, som tilfalder landmanden eller landbruget. Venstre mener, det er problematisk, at kun energisektoren, og ikke landbruget, godskrives de klimagasreduktioner, der findes i landbrugssektoren. Venstre finder dette beklageligt med tanke på landbrugets arbejde for at reducere klimagasudled-

ningerne i sektoren, og det finder Venstre, der skal tages hensyn til.

Eftersom ministeren har afvist, at problematikken kan løses med en ændring af L 148 a, mener Venstre, det er nødvendigt, at der fra dansk side arbejdes for en ændring af VE-direktivet, når revisionsarbejdet begynder frem mod sommeren 2021, så bæredygtighedscertificeringen af biogas fremadrettet sikrer en godskrivelse af de forskellige reduktions tiltag i den sektor, hvor de finder sted.

Venstre har noteret sig, at de berørte parter i forbindelse med nye bæredygtighedskriterier for biomasse udtrykker bekymring for, at krav til værker over 20 MW kommer med kort frist. Venstre har noteret sig, at ministeren har bedt Energistyrelsen om at sikre, at der i forbindelse med kontrol og håndhævelse i det første år gøres brug af den fleksibilitet, som er indeholdt i bekendtgørelserne, uden at kravene i direktivet tilsidesættes.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af klima-, energi- og forsyningsministeren, tiltrådt af <>:

a

Ændringsforslag om deling af lovforslaget

1) Lovforslaget deles i to lovforslag med følgende titler og indhold:

A. »Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, biobrændstofloven, lov om naturgasforsyning og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, herunder bestemmelser om oprindelsesgarantier, tilladelsesprocesser, VE-fællesskaber, bæredygtighedskriterier og kriterier for drivhusgasemissionsbesparelser for biobrændstoffer, biomassebrændsler og flydende biobrændsler, m.v.)« omfattende §§ 1-11.

B. »Forslag til lov om ændring af biobrændstofloven (Bemyndigelse til udmøntning af nationale CO₂-fortrængningskrav)« omfattende § 2, indledningen, og § 11, stk. 1. Forslag om deling af lovforslaget]

b

Ændringsforslag til det under A nævnte lovforslag

Til § 1

2) Nr. 1 affattes således:

»1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 124, side 1,

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1010/2019/EU af 5. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 170, side 115, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, og dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193.««

[Ændring af sproglige fejl]

3) Den under nr. 10 foreslåede § 29 a affattes således:

»§ 29 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler

- 1) om tidsfrister for tilladelsesprocessen for ansøgninger om tilladelser efter §§ 25 og 29 for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser fra tidsfristerne, og
- 2) om, at ansøgninger om tilladelser efter §§ 25 og 29 for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder skal behandles samtidig med ansøgninger efter anden lovgivning, og undtagelser herfra.«

[Sproglig ændring]

4) I det under nr. 16 foreslåede *kapitel 6 c* ændres i § 56 c, stk. 3, »importerede eller nationalt producerede træpiller, træbriketter eller brænde« til: »træpiller, træbriketter eller brænde, der er importeret, eller som er produceret nationalt,«.

[Sproglig ændring]

5) I det under nr. 16 foreslåede *kapitel 6 c* ændres i § 56 c, stk. 4, »stk. 1, nr. 8« til: »stk. 2, nr. 8«.

[Ændring af henvisning]

6) I det under nr. 20 foreslåede § 58, nr. 3, ændres »stk. 1, nr. 8« til: »stk. 2, nr. 8«.

[Ændring af henvisning]

Til § 2

7) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 2 indsættes i nr. 1 efter »direktiv om«: »affald«.

[Sproglig ændring]

8) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 2 ændres i nr. 8 »punktoprævningssted« til: »punktafgiftoprævningssted«.

[Sproglig ændring]

9) Den under nr. 4 foreslåede § 3 affattes således:

»§ 3. Til opfyldelse af de iblandingskrav og drivhusgasreduktionskrav, der er fastsat i denne lov eller i regler, der er fastsat i medfør af denne lov, kan en virksomhed alene medregne biobrændstoffer og biomassebrændsler til transport, der overholder krav til disses bæredygtighed eller drivhusgasreduktionskrav fastsat i medfør af § 4. Forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler for transportområdet, herunder for luft- og søfart, i relation til anvendelse af og krav til brændstoffer med henblik på reduktion af drivhusgasser og iblanding af vedvarende energi på transportområdet, jf. dog stk. 7. Ministeren kan herunder fastsætte regler om følgende:

- 1) Anvendelse og størrelse af drivhusgasreduktionskrav og iblandingskrav.
- 2) Begrænsning af anvendelse af visse typer af brændstoffer.
- 3) Differentierede krav til forskellige brændstofleverandører i forhold til drivhusgasreduktionskrav og iblandingskrav.
- 4) Begrænsning af anvendelse af UER-kreditter.
- 5) Flertællingsmekanismer.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om lavere iblandingskrav og drivhusgasreduktionskrav end dem, der er fastsat i medfør af stk. 2, såfremt særlige hensyn gør sig gældende, herunder

- 1) en krise, hvor der er behov for træk på beredskabslagrene,
- 2) at avanceret biobrændstof og biogas produceret af de råprodukter, der er anført i bilag 1, del A, er uforholdsmæssigt dyrt,
- 3) mangel på bæredygtige biobrændstoffer eller biomassebrændsler til transport eller
- 4) i tilfælde af brug af andre vedvarende energiteknologier i transportsektoren end biobrændstoffer eller biomassebrændsler til transport.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan medregnes i et iblandingskrav eller drivhusgasreduktionskrav.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definition og krav til dokumentation af virksomhedernes opgørelser af de biobrændstoffer og biomassebrændsler til transport, der er anført i bilag 1, del A og B.

Stk. 6. En virksomhed kan opfylde sine forpligtelser efter regler fastsat i medfør af stk. 2 eller 3 ved aftale med en eller flere virksomheder om, at den eller de helt eller delvis opfylder virksomhedens forpligtelser efter regler fastsat i medfør af stk. 2 og 3.

Stk. 7. Bemyndigelsen i stk. 2 kan ikke anvendes til at fastsætte nationale CO₂-fortrængningskrav, der omfatter udledningerne fra de fossile brændstoffer benzin, diesel og gas.«

[Nyaffattelse pga. deling af lovforslag]

10) I den under *nr. 10* foreslåede ændring af § 5, *stk. 1*, ændres »regler fastsat i medfør af § 3, stk. 1-3« til: »regler udstedt i medfør af § 3, stk. 2-4«.

[Ændring af henvisning]

Til § 3

11) I den under *nr. 1* foreslåede ændring af *fodnoten* til lovens titel ændres »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse«.

[Lovteknisk ændring]

12) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 6, *nr. 18*, der bliver nr. 21, ændres »§ 2, stk. 2« til: »§ 2, stk. 2, 1. pkt.«

[Konsekvensrettelse]

13) I det under *nr. 6* foreslåede *kapitel 6 c* ændres i § 36, *stk. 1, 2. pkt.*, »Ministeren overfører, annullerer og fører tilsyn« til: »Ministeren annullerer og fører tilsyn«.

[Ændring af opgavefordeling vedrørende overførsel af oprindelsesgarantier]

14) Efter nr. 6 indsættes som nye numre:

»02. Overskriften til kapitel 8 a affattes således:

»Kapitel 8 a

Administrative bestemmelser«.

03. Efter § 44 b indsættes:

»§ 44 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.«

[Undtagelse fra indførelse i Lovtidende af tekniske specifikationer m.v.]

Til § 5

15) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 25 a indsættes i *kapitel 5*:

»§ 25 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.«

[Undtagelse fra indførelse i Lovtidende af tekniske specifikationer m.v.]

16) I det under *nr. 6* foreslåede *kapitel 7 a* ændres i § 30, *stk. 1, 2. pkt.*, «Ministeren overfører, annullerer og fører tilsyn» til: »Ministeren annullerer og fører tilsyn«.

[Ændring af opgavefordeling vedrørende overførsel af oprindelsesgarantier]

Til § 6

17) I den under *nr. 3* foreslåede § 6 *b* ændres i *stk. 1, 2. pkt.*, «Ministeren overfører, annullerer og fører tilsyn» til: »Ministeren annullerer og fører tilsyn«.

[Ændring af opgavefordeling vedrørende overførsel af oprindelsesgarantier]

18) *Nr. 6* affattes således:

»6. Efter § 8 indsættes før overskriften før § 9:

»§ 8 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til loven eller EU-retsakter om forhold omfattet af loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder udstede regler om anvendelse af et bestemt digitalt system. Ved fastsættelse af regler efter 1. pkt. fastsætter ministeren regler om fritagelse for obligatorisk anvendelse for visse personer og virksomheder. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om klageadgang, der afviger fra den klageadgang, der i øvrigt gælder på det enkelte område.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 8 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.«

[Sproglig ændring og undtagelse fra indførelse i Lovtidende af tekniske specifikationer m.v.]

Til § 7

19) I den under *nr. 5* foreslåede § 11 *a* ændres i *stk. 4* »kontaktpunkter« til: »kontaktpunkter«, og »krav inden for denne« ændres til: »krav efter denne«.

[Sproglig rettelse]

Nye paragraffer

20) Efter § 10 indsættes som nye paragraffer:

»§ 01

I lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven (Ændring af krav til anvendelse af bæredygtige biobrændstoffer i brændstof til landtransport og ændring af dobbelttællingsbestemmelse m.v.), som ændret ved § 2 i lov nr. 2209 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 3, ophæves.

§ 02

I lov nr. 2209 af 29. december 2020 om ændring af biobrændstofloven (Ændring af krav om anvendelse af bæredygtige og avancerede biobrændstoffer i brændstof til landtransport m.v.), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 2, ophæves.«

[Lovteknisk ændring]

Til § 11

21) I *stk. 5* ændres »§ 3, stk. 3 eller stk. 7« til: »§ 3, stk. 3 eller 5«.

[Ændring af henvisning]

22) I *stk. 6* ændres »§ 2, nr. 5« til: »§ 2, nr. 6«.

[Ændring af henvisning]

23) I *stk. 7* ændres »§ 2, nr. 8« til: »§ 2, nr. 9«.

[Ændring af henvisning]

24) I *stk. 8* ændres »§ 63 a, stk. 3-5 og 8« til: »§ 63 a, stk. 3-5 og 8, i lov om elforsyning«.

[Præcisering af henvisning]

c

Ændringsforslag til det under B nævnte lovforslag

Til § 2

25) Efter indledningen indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om nationale CO₂-fortrængningskrav, der omfatter udledningerne fra de fossile brændstoffer benzin,

diesel og gas. Ministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse og størrelse af nationale CO₂-fortrængningskrav.

Stk. 2. Til opfyldelse af CO₂-fortrængningskrav, der er fastsat i medfør af stk. 1, kan en virksomhed alene medregne biobrændstoffer og biomassebrændsler til transport, der overholder krav til disses bæredygtighed eller drivhusgasreduktionskrav fastsat i medfør af § 4. Forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om begrænsning af visse typer biobrændstoffer i målopfyldelsen af det nationale CO₂-fortrængningskrav, der kan fastsættes i medfør af stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om lavere CO₂-fortrængningskrav end dem, der er fastsat i medfør af stk. 1, såfremt særlige hensyn gør sig gældende, herunder

- 1) en krise, hvor der er behov for træk på beredskabslagrene,
- 2) at avanceret biobrændstof og biogas produceret af de råprodukter, der er anført i bilag 1, del A, er uforholdsmæssigt dyrt,
- 3) mangel på bæredygtige biobrændstoffer eller biomassebrændsler til transport eller
- 4) i tilfælde af brug af andre vedvarende energiteknologier i transportsektoren end biobrændstoffer eller biomassebrændsler til transport.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan medregnes i CO₂-fortrængningskrav fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 6. En virksomhed kan opfylde sine forpligtelser efter regler fastsat i medfør af stk. 1 ved aftale med en eller flere virksomheder om, at den eller de helt eller delvis opfylder virksomhedens forpligtelser efter regler fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder omfattet af CO₂-fortrængningskrav fastsat i medfør af stk. 1 som dokumentation, for at virksomheden det foregående kalenderår har opfyldt forpligtelsen, skal indsende en rapport.

Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om rapporteringsforpligtelsen, jf. stk. 7, herunder regler om rapportens form, indhold og opgørelsesmetoder, hvorledes oplysningerne skal verificeres, og frist for aflevering af rapporten.««

[Ny bemyndigelse pga. deling af lovforslag]

Til § 11

26) I *stk. 1* udgår », jf. dog *stk. 2*.
[Konsekvens af ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslag]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det foreslås at dele lovforslaget i to lovforslag. Det ene lovforslag (A) vedrører ændringer i lov om fremme af ved-

varende energi, lov om naturgasforsyning, lov om Energinet, lov om varmforsyning, lov om fjernkøling, lov om elforsyning, lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om fremme af energibesparelser i bygninger, lov om CO₂-kvo-ter og ændringer i biobrændstofloven. Denne del af lovforslaget gennemfører og muliggør gennemførelse af en række elementer i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (Herefter benævnt VE II-direktivet), herunder om oprindelsesgarantier, VE-fællesskaber, bæredygtighedskriterier og kriterier for drivhusgasemissionsbesparelser for biobrændstoffer, biomassebrændsler og flydende biobrændsler samt en række yderligere elementer.

Lovforslaget indeholder de ændringsnumre, som det fremsatte lovforslag indeholder, dog med visse ændringer i den foreslåede § 3 i biobrændstofloven, da det foreslås, at bemyndigelsen ikke skal kunne anvendes til at udmønte nationale CO₂-fortrængningskrav, herunder det nationale CO₂-fortrængningskrav, der er indgået aftale om med den politiske aftale af 4. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten om grøn omstilling af vejtransporten. Dette fremgik af bemærkningerne til det fremsatte forslag til biobrændstoflovens § 3, stk. 2.

Med den foreslåede deling af lovforslaget vil bemyndigelserne under den i ændringspunkt 14 nævnte § 3, stk. 2-5, ikke kunne anvendes til at udmønte nationale CO₂-fortrængningskrav.

Lovforslag (B) vedrører ændringer i biobrændstofloven. Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren, der skal muliggøre fastsættelse af nationale CO₂-fortrængningskrav. Den foreslåede bemyndigelse skal bl.a. anvendes til udmøntning af det CO₂-fortrængningskrav, der følger af aftale af 4. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten om grøn omstilling af vejtransporten.

Til nr. 2

Det foreslås at nyaffatte den under *nr. 1* foreslåede *fodnote*, da den foreslåede fodnote i det fremsatte lovforslag indeholder sproglige fejl. Det foreslås derfor at indsætte »1)« i begyndelsen af affattelsen af fodnoten. Herudover er der en gentagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv, mens det mangler et andet sted i fodnoten. Endelig bliver en henvisning til L 155 ændret til L 158.

Til nr. 3

Det foreslås at foretage nogle sproglige rettelser for at ensrette sprogbruget i bestemmelsen. Der ændres herved ikke på det materielle indhold.

Til nr. 4

Det foreslås, at »importerede eller nationalt producerede træpiller, træbriketter eller brænde« ændres til »træpiller, træbriketter eller brænde, der er importeret eller som er produceret nationalt« i det under *nr. 16* foreslåede § 56 c, *stk.*

3. Ændringen foreslås, da den oprindelige sætning ikke er sproglig korrekt.

Til nr. 5

Det foreslås, at henvisningen i det under *nr. 16* foreslåede § 56 c, stk. 4, ændres fra »stk. 1, nr. 8« til »stk. 2, nr. 8«. Ændringen foreslås, da der ved en fejl er henvist til stk. 1.

Til nr. 6

Det foreslås, at henvisningen i det under *nr. 20* foreslåede § 58, *nr. 3*, ændres fra »stk. 1, nr. 8« til »stk. 2, nr. 8«. Ændringen foreslås, da der ved en fejl er henvist til stk. 1.

Til nr. 7

Det foreslås, at der i det under *nr. 3* foreslåede § 2, *nr. 1*, indsættes »affald« efter »direktiv om«. Ændringen foreslås, da der ved en fejl ikke er medtaget ordet affald i det oprindelige forslag til bestemmelsen.

Til nr. 8

Det foreslås, at »punktoprævningssted« ændres til »punktafgiftsoprævningssted« i det under *nr. 3* foreslåede § 2, *nr. 8*. Ændringen foreslås, da det korrekte begreb er »punktafgiftsoprævningssted«, som ved en fejl ikke er blevet angivet i det oprindelige forslag til bestemmelsen.

Til nr. 9

Det foreslås, at den under *nr. 4* foreslåede nyaffattelse af § 3 i biobrændstofloven affattes i et ændringsforlag. Nyaffattelsen vil indebære, at den bemyndigelse, der foreslås i biobrændstoflovens § 3, stk. 2, ikke kan anvendes til at udmønte nationale CO₂-fortrængningskrav, herunder det CO₂-fortrængningskrav, der følger af aftale af 4. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, og Enhedslisten om grøn omstilling af vejtransporten.

Det følger af det gældende § 3, stk. 1, 1. pkt., i biobrændstofloven, at enhver virksomhed har pligt til at sikre, at biobrændstoffer udgør mindst 7,6 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer og mindst 5 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af benzin til landtransport målt efter energiindhold, jf. dog stk. 5.

I Danmark har der været et iblandingskrav for bæredygtige biobrændstoffer til landtransport siden 2010. Bestemmelsen om iblandingskravet og regler fastsat i medfør af loven sikrer delvis gennemførelse af målsætning om 10 pct. vedvarende energi i landtransportsektoren i 2020, der følger af artikel 3, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energikilder (VE I-direktivet).

Den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at de af loven omfattede virksomheder, jf. § 2, nr. 10, har pligt til at sikre, at biobrændstoffer udgør mindst 7,6 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold.

Af stk. 1, 2. pkt., fremgår det, at virksomheden alene kan medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af lovens § 4. Af stk.

1, 3. pkt., fremgår det, at forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Hjemmelen i § 4 er udmøntet i bekendtgørelse nr. 2277 af 29. december 2020 om biobrændstoffers bæredygtighed m.v., herefter benævnt biobrændstofbekendtgørelsen. Bæredygtighedskriterierne fremgår af bekendtgørelsens kapitel 2.

Det følger af den gældende § 3, stk. 2, 1. pkt., at benzin og diesel, der sælges til landtransport til slutbrugere, skal indeholde mindst 1 pct. bæredygtigt biobrændstof, jf. § 4, målt efter energiindhold, jf. dog stk. 4. Af § 3, stk. 2, 2. pkt., fremgår det, at alt brændstof, der sælges til transport, dog ikke til landbrugs- og skovbrugstraktorer og fartøjer til sejlads, og som indeholder biobrændstoffer, anses som solgt til landtransport.

Det følger af den gældende § 3, stk. 3, 1. pkt., at enhver virksomhed har pligt til at sikre, at avancerede biobrændstoffer udgør mindst 0,9 pct. af virksomhedens samlede årlige salg af brændstoffer til landtransport målt efter energiindhold. Af stk. 3, 2. pkt., fremgår det, at virksomheden alene kan medregne biobrændstoffer, der overholder krav til biobrændstoffers bæredygtighed fastsat i medfør af § 4. Af § 3, stk. 3, 3. pkt., følger det, at forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Det følger af den gældende § 3, stk. 4, at benzin på 98 oktan eller derover er undtaget fra kravet i bestemmelsens stk. 2, men indgår i forpligtelsen efter bestemmelsens stk. 1.

Det følger af den gældende § 3, stk. 5, at ved opgørelsen af en virksomheds forpligtelser efter stk. 1 og 2, anses bidrag fra råprodukter og brændstoffer som anført i bilag 1, del A og B, for at være dobbelt så store som bidrag fra andre biobrændstoffer.

Det følger af den gældende § 3, stk. 6, at en virksomhed som minimum skal opfylde den procentsats, der er fastsat i stk. 1.

Det følger af den gældende § 3, stk. 7, at forpligtelsen efter stk. 1 ikke gælder ved salg til eksport og salg til andre virksomheder.

Det følger af den gældende § 3, stk. 8, at en virksomhed kan opfylde sine forpligtelser efter stk. 1 og 3 eller efter regler udstedt i medfør af stk. 10 ved aftale med en eller flere virksomheder om, at de helt eller delvis opfylder virksomhedens forpligtelser efter stk. 1 og 3.

Det følger af den gældende § 3, stk. 9, at bestemmelsens stk. 2 ikke finder anvendelse, hvis der foreligger veldokumenteret nedbrud i blandingsanlæg, ekstrem kulde eller force majeure.

Det følger af den gældende § 3, stk. 10, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en anden biobrændstofandel, der ikke overstiger de procentsatser, der er fastsat i stk. 1 og 3, såfremt særlige hensyn gør sig gældende. Det følger endvidere, at de særlige hensyn bl.a. kan være en krise, hvor der er behov for træk på beredskabslagrene, at avancerede biobrændstoffer er uforholdsmæssigt dyre, mangel på bæredygtige biobrændstoffer eller brug af andre vedvarende energiteknologier i landtransportsektoren end anvendelsen af biobrændstoffer.

Bemyndigelsen i § 3, stk. 10, er i gældende ret udmøntet i biobrændstofbekendtgørelsen.

Det følger af den gældende § 3, stk. 11, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definition og krav til dokumentation af virksomhedernes opgørelser af biobrændstoffer nævnt i stk. 5.

Bemyndigelsen i § 3, stk. 11, er i gældende ret udmøntet i bekendtgørelse nr. 2277 af 29. december 2020 om Håndbog om dokumentation for biobrændstoffers bæredygtighed (HB 2017) og i biobrændstofbekendtgørelsen.

Det følger af den gældende bemyndigelse i biobrændstoflovens § 3 b, stk. 1, at virksomheder så gradvis som muligt skal reducere vugge til gravemissionerne af drivhusgasser pr. energienhed fra leveret brændstof og elektricitet til brug i vej køretøjer, jf. § 3 e, med mindst 6 pct. senest den 31. december 2020.

Det foreslås med ændringsforslaget, at biobrændstoflovens § 3 nyaffattes.

Ændringsforslagets nyaffattelse af § 3 foreslås at indeholde en bred bemyndigelsesbestemmelse til klima-, energi- og forsyningsministeren, der kan anvendes til bl.a. at udmønte de gældende iblandingsforpligtelser i biobrændstoflovens § 3, stk. 1, 1. pkt., og reduktionsforpligtelsen i § 3 b, stk. 1, i en bekendtgørelse.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af *stk. 1, 1. pkt.*, at til opfyldelse af de iblandingskrav og drivhusgasreduktionskrav, der er fastsat i denne lov eller i regler, der er fastsat i medfør af denne lov, kan en virksomhed alene medregne biobrændstoffer og biomassebrændsler til transport, der overholder krav til disses bæredygtighed eller drivhusgasreduktionskrav fastsat i medfør af § 4.

Bestemmelsen nyaffattes af lovtekniske grunde og er en videreførelse af gældende ret. Det vurderes hensigtsmæssigt at samle de krav, der fremgår af den gældende § 3, stk. 1, 2. pkt., stk. 3, 2. pkt., og den gældende § 3 d.

Som tilfældet er efter de gældende bestemmelser, vil virksomhederne ligeledes efter den foreslåede bestemmelse fortsat alene kunne medregne biobrændstoffer og biomassebrændsler, der overholder krav fastsat i medfør af lovens § 4 til biobrændstoffers bæredygtighed. Hjemmelen i § 4 er udmøntet i biobrændstofbekendtgørelsen.

Der er ikke med den foreslåede bestemmelse tilsigtet en ændring af retstilstanden på området.

Det fremgår af forslaget til *stk. 1, 2. pkt.*, at forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Bestemmelsen nyaffattes af lovtekniske grunde. Ligesom den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, 3. pkt., og stk. 3, 3. pkt., indebærer den foreslåede bestemmelse, at forpligtelsen til opfyldelse af de iblandingskrav og drivhusgasreduktionskrav, der er fastsat i loven eller i regler, der er fastsat i medfør af loven, skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Virksomhederne vil med forslaget på samme måde som i dag fortsat have fleksibilitet med hensyn til, hvornår i løbet af året de vil opfylde forpligtelsen, så længe forpligtelsen er opfyldt ved udgangen af kalenderåret. Dette vil indebære, at det vil være op til virksomhederne selv at sikre, at de på årsbasis har iblandet tilstrækkelig bæredygtig biobrændstof i benzin og øvrigt brændstof til at opfylde deres forpligtelser. Der vil således ikke være et krav om, at der til enhver

tid skal være en bestemt procentandel af bæredygtige biobrændstoffer i alt brændstof.

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende ret, og der er ikke med den foreslåede bestemmelse tilsigtet en ændring af retstilstanden på området.

Det følger af forslaget til *stk. 2, 1. pkt.*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler for transportområdet, herunder for luft- og søfart, i relation til anvendelse af og krav til brændstoffer med henblik på reduktion af drivhusgasser og iblanding af vedvarende energi på transportområdet.

Den foreslåede bestemmelse er en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om en række områder inden for biobrændstofloven i en bekendtgørelse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil bl.a. i medfør af bemyndigelsen kunne vælge, om der skal reguleres efter et iblandingskrav eller et drivhusgasreduktionskrav til integration af vedvarende energi i transportsektoren samt størrelsen af disse krav. Ministeren vil dog, jf. forslaget til § 3, stk. 7, ikke kunne anvende bemyndigelsen til at udmønte nationale CO₂-fortrængningskrav, herunder det CO₂-fortrængningskrav, der er aftalt mellem regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten med aftale af 4. december 2020 om grøn omstilling af vejtransporten, jf. ovenfor. Med aftalen er det besluttet, at fastsætte nationale CO₂-fortrængningskrav fra 2022 og frem.

Den foreslåede § 3, stk. 2, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om en række forhold, der for indeværende er reguleret direkte i biobrændstofloven.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved første udmøntning af bemyndigelsen vil fastsætte regler, der skal sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til VE II-direktivet, der skal være gennemført i dansk ret senest den 30. juni 2021. Ligeledes vil bemyndigelsen bl.a. give ministeren mulighed for at gennemføre eksisterende og fremtidige politiske aftaler inden for bemyndigelsens anvendelsesområde.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med den foreslåede bestemmelse også kunne fastsætte regler om forhold inden for transportsektoren, der retter sig mod nationale målsætninger, der ikke nødvendigvis har sit udspring i EU-regler eller andre internationale regler.

Efter den foreslåede bestemmelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler for transportområdet, herunder for luft- og søfart, i relation til anvendelse af og krav til brændstoffer med henblik på reduktion af drivhusgasser og iblanding af vedvarende energi på transportområdet. I bestemmelsen nævnes der eksempler på de områder, hvor ministeren kan fastsætte regler. Disse tjener udelukkende som eksempler, og ministeren vil derfor også kunne fastsætte regler om andet end de i bestemmelsen nævnte eksempler, så længe reglerne relaterer sig til anvendelse af og krav til brændstoffer med henblik på reduktion af drivhusgasser og anvendelse af vedvarende energi på transportområdet.

Med den foreslåede nyaffattelse af biobrændstoflovens § 3, stk. 2, foreslås der indført bemyndigelsesbestemmelser for dels at sikre, at VE II-direktivet implementeres rettidigt, og for dels at kunne tage højde for udmøntningen af politiske aftaler om den fremtidige regulering af området. Anvendelsen af bemyndigelserne i lovforslagets forslag til biobrændstoflovens § 3, stk. 2, i form af udstedelse af en bekendtgørelse skal som udgangspunkt bygge på en politisk aftale. Derudover vil bekendtgørelser, hvori der vil blive udmøntet regler med hjemmel i den foreslåede § 3, stk. 2, inden udstedelse blive forelagt de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale. Endvidere vil der gælde en undtagelse for regler vedrørende reduktionskrav eller iblandingskrav, der skal fastsættes som led i implementering af EU-regler, herunder VE II-direktivet og brændstofkvalitetsdirektivet, og hvor der er tale om minimums- eller totalharmonisering. Fastsættelse af regler, der følger direktivernes minimumsbestemmelser eller i tilfælde af totalharmonisering, vil ikke forudsætte en politisk aftale og ministeren vil dermed kunne fastsætte reglerne ved bekendtgørelse uden en politisk aftale.

Det følger af den foreslåede *stk. 2, nr. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om anvendelse og størrelse af iblandingskrav og drivhusgasreduktionskrav.

Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorvidt øget integration af vedvarende energi i transportsektoren skal reguleres ved anvendelse af et iblandingskrav eller et drivhusgasreduktionskrav eller en kombination heraf.

Der har været anvendt iblandingskrav i Danmark siden 2010 og drivhusgasreduktionskrav siden 2020. Disse krav har fungeret parallelt.

Den foreslåede bestemmelse sætter ikke grænser for, hvor højt eller lavt et iblandingskrav eller drivhusgasreduktionskrav klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte efter den foreslåede bestemmelse. Størrelsen af et krav fastsættes imidlertid som udgangspunkt som led i en politisk aftale. VE II-direktivet sætter ikke deciderede krav til størrelsen af krav til brændstofleverandørerne.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a., vil fastsætte et reduktionskrav på 6 pct. i henhold brændstofkvalitetsdirektivet i medfør af den foreslåede bemyndigelse i biobrændstoflovens § 3, stk. 2, nr. 1, uden en politisk aftale herom, da kravet følger af direktivets artikel 7 a, stk. 2, og der er tale om minimumsimplementering. Fastsættelse af reduktionskrav, der er højere eller lavere end fastsat i EU-regler, forudsætter en politisk aftale.

Det fremgår af kravet i artikel 7 a, stk. 2, i brændstofkvalitetsdirektivet, at brændstofleverandører skal reducere deres drivhusgasemissioner med mindst 6 pct. fra 2020.

Kravet indebærer, at alle virksomheder omfattet af biobrændstofloven fra 2020 skal reducere deres drivhusgasemissioner med mindst 6 pct. årligt målt i forhold til en referenceværdi fra 2010. Reduktionen kan ske ved anvendelse af f.eks. biobrændstoffer, men også ved elektricitet der leveres til brug i vej køretøjer, samt ved brug af UER-kreditter.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere give mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at el kan bidrage til opfyldelse af både et nationalt iblandingskrav og et drivhusgasreduktionskrav eller for brugen af klimakreditter, herunder brug af infrastrukturkreditter m.v. Infrastrukturkreditter kan bruges til finansiering af opstilling af f.eks. ladestanderer til eldrevne køretøjer. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med den foreslåede bestemmelse få mulighed for at fastsætte regler om adgang til at medregne de indirekte drivhusgasreduktioner, som opstilling af f.eks. ladeinfrastruktur, herunder ladestanderer m.v., i et drivhusreduktionskrav.

I VE II-direktivet fastsættes krav om anvendelse af avancerede biobrændstoffer og biogas svarende til en VE-andel på mindst 0,1 pct. i 2022, mindst 0,5 pct. i 2025 og mindst 1,75 pct. i 2030. Se afsnit 2.1.5.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger for uddybning af kravet til avancerede biobrændstoffer og biogas. Med den foreslåede bemyndigelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren også kunne fastsætte krav til anvendelse af avancerede biobrændstoffer og biogas.

Efter den foreslåede bemyndigelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren få mulighed for at fastsætte krav om anvendelse af vedvarende energi og avancerede biobrændstoffer og biogas, der er lavere end de nuværende niveauer bortset fra de år, hvor der er fastsat specifikke målkrav i VE II-direktivet.

Ligeså vil klima-, energi- og forsyningsministeren få mulighed for at sætte krav, der er højere end både de nuværende målkrav i den gældende biobrændstoflov, men også højere end de målkrav, der er fastsat i VE II-direktivet.

Efter den gældende biobrændstoflov er der ikke mulighed for at begrænse anvendelsen af visse typer af biobrændstoffer. Denne begrænsning blev indført ved gennemførelsen af VE I-direktivet, der indeholder en ufravigelig bestemmelse om, at den enkelte medlemsstat ikke kan forbyde anvendelsen af biobrændstoffer, der lever op til bæredygtighedskriterierne i VE I-direktivet. Det skal bemærkes, at der ved denne vurdering ikke inddrages de ILUC-effekter, der er ved de enkelte biobrændstofftyper.

Af forslaget til *stk. 2, 2. pkt., nr. 2*, fremgår det, at ministeren kan fastsætte regler om begrænsning af anvendelse af visse typer af brændstoffer.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om begrænsning af anvendelse af visse typer af biobrændstoffer. Det kan være i form af begrænsninger for anvendelsen af visse brændstoffer i medtælling mod et leverandørkrav. Bestemmelsen giver således mulighed for at kunne skelne mellem forskellige biobrændstoffer og biomassebrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige dokumentation vedrørende ILUC.

Bestemmelsen vil også give klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte eventuelle yderligere bæredygtighedskriterier for biomassebrændsel. Mens bæredygtighedskriterier for flydende biobrændstoffer er totalharmoniseret efter direktivets bestemmelser, så åbner VE

II-direktivet mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte yderligere kriterier for biomassebrændsleres bæredygtighed, dvs. for brændsler, herunder til transport, baseret på fast biomasse og for biogas.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der skelner mellem forskellige biobrændstoffer under iagttagelse af reglerne herom i VE II-direktivet, hvor det i denne forbindelse særligt er artikel 26, stk. 1, nr. 3, der er relevant. Artiklen fastlægger bl.a., at medlemsstaterne kan skelne mellem forskellige biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige dokumentation vedrørende ILUC. Det nævnes endvidere i artiklen, at medlemsstaterne f.eks. kan fastsætte en lavere grænse for andelen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler, der er baseret på fødevarer- eller foderafgrøder, som er produceret af olieholdige afgrøder.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil få mulighed for at fastsætte regler, som begrænser anvendelsen i medtælling mod et leverandørkrav af brændstoffer baseret på fødevarer- og foderafgrøder.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil endvidere med forslaget få mulighed for at fastsætte nærmere regler om medtælling mod et leverandørkrav af biobrændstoffer fra bilag 1, del B, der, som nævnt, omhandler råprodukter i form af brugt madolie og animalsk fedt. Dette foreslås særligt under hensyn til, hvis tilgængeligheden af disse råprodukter ændres.

Efter den gældende biobrændstoflov kan der ikke sondres mellem de krav, herunder iblandingskrav eller drivhusgasreduktionskrav, der fastsættes til de brændstofleverandører eller virksomheder, der er omfattet af loven.

En nyskabelse i VE II-direktivet er, at medlemsstaterne nu gives mulighed for at undtage eller skelne mellem forskellige brændstofleverandører og brændstoffer ved fastsættelsen af forpligtelsen for brændstofleverandører og derved sikre, at de varierende grader af modenhed og omkostningerne ved forskellige teknologier kan tages i betragtning.

Mange virksomheder af forskellige størrelser forsker og udvikler nye brændstoftyper med fokus på mindre udledning af drivhusgasser fra disse brændstoffer.

Af forslaget til *stk. 2, 2. pkt., nr. 3*, fremgår det, at ministeren kan fastsætte regler om differentierede krav til forskellige brændstofleverandører i forhold til drivhusgasreduktionskrav og iblandingskrav.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er bl.a. at sikre, at der ikke lægges hindringer i vejen for udviklingen af sådanne nye brændstoftyper. Disse hindringer kunne f.eks. være i form af, at virksomheden også vil skulle opfylde en række af de andre krav i biobrændstofloven, eksempelvis i form af iblanding af avancerede biobrændstoffer.

Det skal bemærkes, at langt de fleste, hvis ikke alle, af de virksomheder, der i dag er omfattet af loven, er store, erfarne virksomheder, der har været længe i brændstofbranchen og ikke vil have de beskrevne udfordringer.

Det følger endvidere af den foreslåede bestemmelse, at virksomheder, der leverer brændstoffer i form af elektricitet

eller vedvarende flydende eller gasformige transportbrændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, kan friholdes fra forpligtelsen til at overholde de minimumsandele af avancerede biobrændstoffer og biogas, der er fastsat i VE II-direktivet. Der henvises til afsnit 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en uddybning af emnet.

Den foreslåede bestemmelse er bl.a. tiltænkt de tilfælde, hvor en elleverandør udelukkende leverer el til markedet og ikke handler med flydende brændstoffer. I sådanne tilfælde kan klima-, energi- og forsyningsministeren med den foreslåede bestemmelse fastsætte regler om, at disse virksomheder ikke skal opfylde kravet om iblanding af avancerede biobrændstoffer og biogas.

Endelig følger det af den foreslåede bestemmelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en nedre grænse i form af antal solgte liter brændstof, der skal passeres for at være omfattet af biobrændstofloven. Da området for biobrændstoffer og andre drivhusgasreducerende brændstoffer er under konstant udvikling, kan det ikke udelukkes, at der kommer små forsøgsanlæg i Danmark, der i en periode kun vil producere små mængder bæredygtige biobrændstoffer. Såfremt disse omfattes af biobrændstofloven og de administrative og økonomiske konsekvenser, der ville følge heraf, kunne dette virke begrænsende for udviklingen af de nye brændstoftyper uden, at der vil være en tilsvarende gevinst for virksomheden eller samfundet ved at lade dem være omfattet af biobrændstofloven.

Af forslaget til *stk. 2, 2. pkt., nr. 4*, fremgår det, at ministeren kan fastsætte regler om begrænsning for anvendelse af UER-kreditter og opstrømsreduktioner.

UER'ere, der kan anvendes til opfyldelse af drivhusgasreduktionskrav i biobrændstofloven, er en helt ny slags klimakreditter, der først har kunnet anvendes til at opfylde drivhusgasreduktionskravet i 2020. De opstrømsreduktioner, som UER'erne repræsenterer, kan handles frit på markedet. I Danmark forventes det, at flere af de af loven forpligtede virksomheder vil gå sammen om at købe UER'ere og derefter fordele dem mellem de enkelte selskaber.

Der er ikke noget krav om, at virksomheder skal anvende UER'ere, og de opstrømsmissioner, som UER'ere repræsenterer, vil også kunne opnås på andre måder, f.eks. ved iblanding af bæredygtige biobrændstoffer, VE-brændstoffer eller brændstoffer med et lavt drivhusgasaftryk som f.eks. genanvendt kulstofbrændsel.

Da UER'erne er et nyt instrument, er det samtidig vanskeligt at vurdere effekten af anvendelsen af UER'ere. Dertil kommer, at UER'ere ikke tæller med i det danske drivhusgasregnskab. Endelig er der visse vanskeligheder med at føre en effektiv kontrol i forhold til svindel og dobbelttælling.

Den foreslåede § 3, stk. 2, nr. 4, vil gøre det muligt for klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte regler om at begrænse anvendelsen af UER'ere til opfyldelse af drivhusgasreduktionskravet i den gældende biobrændstoflovs § 3 b, der foreslås ophævet og fremover reguleret efter den foreslåede § 3, stk. 2, nr. 1.

Af forslaget til *stk. 2, 2. pkt., nr. 5*, fremgår det, at ministeren kan fastsætte regler om flertællingsmekanismer.

Den foreslåede § 3, stk. 2, nr. 5, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelsen af flertællingsmekanismer i forbindelse med et leverandørkrav. Det drejer sig om de muligheder, som er nævnt i VE II-direktivets artikel 27 om bl.a. dobbelttælling af avancerede biobrændstoffer, biogas og 2. generations biobrændstoffer.

I VE I-direktivet har man ladet nogle brændstoftyper tælle dobbelt i forhold til det i Danmark gældende iblandingskrav. Både de såkaldte avancerede biobrændstoffer (der er lavet på affald eller restprodukter) og 2. generations biobrændstoffer (der laves med brugt madolie eller animalsk fedt som råprodukt) har kunnet tælle dobbelt. Dette indebærer, at såfremt en virksomhed vælger at opfylde det gældende iblandingskrav på 7,6 pct. udelukkende med dobbelttællende biobrændstoffer, vil man kunne nøjes med at iblande 3,8 pct. af disse biobrændstoffer.

Efter VE II-direktivet eksisterer der fortsat en mulighed for at lade de avancerede og 2. generations biobrændstoffer samt biogas være dobbelttællende i forhold til det nationale iblandingskrav.

I VE II-direktivet er det i artikel 25, stk. 1, fastsat, at andelen af avancerede biobrændstoffer samt biogas skal udgøre mindst 0,1, 0,5, og 1,75 pct. af energiforbruget i transportsektoren i henholdsvis 2022, 2025 og 2030.

Endvidere er det i VE II-direktivet fastsat, at bidrag fra el forbrugt i eldrevne køretøjer til vejtransport og el forbrugt i elektrificeret jernbanetransport nu kan tælle henholdsvis 4 og 1,5 gange mod det overordnede mål for transportområdet på 14 pct. i VE II-direktivet.

Endelig er det i VE II-direktivet fastsat, at bidraget fra brændstoffer, der leveres til luftfart og søfart, med undtagelse af brændstoffer, som er produceret af fødevarer- og foderafgrøder, kan tælle med en faktor 1,2 mod det overordnede mål for transportområdet på 14 pct.

VE II-direktivet har ændret på reglerne for flertælling. Den gældende dobbelttælling videreføres i VE II-direktivet, men det er ikke længere obligatorisk, at avancerede biobrændstoffer og 2. generations biobrændstoffer skal være dobbelttællende i et leverandørkrav.

Det er i VE II-direktivet, i modsætning til VE I-direktivet, fastsat, at bidraget fra brændstoffer, der leveres til luftfart og søfart, med undtagelse af brændstoffer, som er produceret af fødevarer- og foderafgrøder, skal sættes til 1,2 gange deres energiindhold. Der var ikke en lignende bestemmelse i VE I-direktivet, der gjorde det muligt at lade luft- og søfart bidrage til målene i direktivet.

Særligt den firedobbelte tælling af el til elektriske vejretøjer forventes at få betydning for Danmarks opfyldelse af det overordnede 14 pct.-mål i VE II-direktivet, men også dobbelttællingen for de avancerede biobrændstoffer forventes at komme til at spille en stor rolle i forhold til opfyldelsen af målet.

Flertællingsmekanismerne kan, sammen med de andre flertællingsmekanismer i VE II-direktivet, medføre et uklart billede af de initiativer, der foretages i forhold til iblanding af vedvarende energi i transportsektoren.

Det følger af forslaget til § 3, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om lavere iblandingskrav eller drivhusgasreduktionskrav end dem, der er fastsat i medfør af stk. 2, såfremt særlige hensyn gør sig gældende.

I forhold til den gældende bestemmelse i § 3, stk. 10, vil den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 3, indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren også vil få de samme beføjelser i forhold til de drivhusgasreduktionskrav og iblandingskrav, der vil kunne fastsættes efter den foreslåede § 3, stk. 2, som ministeren har i forhold til de gældende iblandingskrav efter den gældende § 3, stk. 1 og 3.

Det fremgår endvidere af forslaget til *stk. 3, nr. 1*, at et af de særlige hensyn kan være en krise, hvor der er behov for træk på beredskabslagrene.

Bestemmelsen vil kunne anvendes i tilfælde af, at der opstår en krisesituation, hvor der er behov for træk på beredskabslagrene, og der dermed kan være behov for at nedsætte forpligtelsesprocenten midlertidigt. Det kan ikke udelukkes, at en krisesituation vil kunne begrænse adgangen til biobrændstoffer, hvorefter der ikke kan skaffes biobrændstoffer nok til opretholdelse af forpligtelsesprocenten på 7,6 pct., som forventes videreført fra biobrændstofloven og fastsat i biobrændstofbekendtgørelsen, hvis der ikke samtidig er sket en udvidelse af lagringsforpligtelsen til at omfatte biobrændstoffer.

Det fremgår endvidere af forslaget til *stk. 3, nr. 2*, at et af de særlige hensyn kan være, at avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råprodukter, der er anført i bilag 1, del A, er uforholdsmæssigt dyre.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at såfremt prisen på avancerede biobrændstoffer stiger meget, eller der ikke er tilstrækkelige mængder af avancerede biobrændstoffer til rådighed i forhold til udgangspunktet, har ministeren mulighed for at justere anvendelsesprocenten for avancerede biobrændstoffer helt ned til 0,0 pct.

Det følger endvidere af den foreslåede nyaffattelse, at den foreslåede § 3, stk. 3, nr. 2, også omfatter avanceret biogas, der er defineret som biogas, der er fremstillet af råprodukter, og andre brændstoffer, der er anført i bilag 1, del A. Denne type biogas var også omfattet tidligere, men pga. den ændrede definition af biobrændstoffer, har det været nødvendigt med denne tilføjelse. Det er ikke tilsigtet, at tilføjelsen skal medføre nogen ændring af retstilstanden på området.

Det fremgår endvidere af forslaget til *stk. 3, nr. 3*, at et af de særlige hensyn kan være mangel på bæredygtige biobrændstoffer eller biomassebrændsler til transport.

Det kan ikke helt udelukkes, at der f.eks. i forbindelse med en hurtig stigning i efterspørgslen efter biobrændstoffer, der opfylder bæredygtighedskriterierne, opstår en midlertidig mangel på biobrændstoffer på markedet, eller at brændstoffer bliver uforholdsmæssigt dyre som følge af en mangelsituation. I disse situationer kan ministeren vælge at nedsætte forpligtelsesprocenten i op til et enkelt år. Det vurderes dog, at sandsynligheden for at denne situation opstår er meget lille.

Med den nyaffattede stk. 3, nr. 3, foreslås det i forhold til den gældende bestemmelse, at der tilføjes ”biomassebrændsler til transport” til de biobrændstoffer, der er omfattet af bestemmelsen. Biomassebrændsler er en ny type af brændstoffer i VE II-direktivet, der defineres som gasformige eller faste brændsler lavet af biomasse. Biogas er alene gasformige brændstoffer lavet på biomasse.

Den foreslåede nyaffattelse vil sikre, at biomassebrændsler til transport også omfattes af den foreslåede bestemmelse. Biogas var også omfattet af den gældende bestemmelse, da biogas er en del af biobrændstoffer efter denne bestemmelse. VE II-direktivet udsender biogas fra biobrændstoffer, hvorfor der foreslås en ændring af bestemmelsens ordlyd. Der er ikke tilsigtet nogen ændring af retstilstanden på området bortset fra, at det foreslås, at biomassebrændsler også skal være omfattet af bestemmelsen.

Det fremgår endvidere af forslaget til *stk. 3, nr. 4*, at et af de særlige hensyn kan være i tilfælde af brug af andre vedvarende energiteknologier i transportsektoren end anvendelsen af biobrændstoffer eller biomassebrændsler til transport.

De fire hensyn, som er opregnet i forslaget til *stk. 3, nr. 1-4*, er eksempler på hensyn, som kan begrunde udstedelse af regler om nedsættelse af forpligtelsesprocenten. De nævnte eksempler er ikke udtømmende. Øvrige særlige hensyn vil også kunne begrunde en nedsættelse af forpligtelsesprocenten, såfremt de hviler på lignende overvejelser som de hensyn, der allerede er eksemplificeret i *stk. 3, nr. 1-4*. For at øvrige særlige hensyn kan begrunde en nedsættelse af forpligtelsesprocenten, skal der dog være tale om ekstraordinære situationer.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan medregnes i et iblandingskrav eller et drivhusgasreduktionskrav.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der gør, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan anvendes i en virksomheds iblandings- eller drivhusreduktionsforpligtelse.

De eksisterende iblandingskrav og drivhusgasreduktionskrav betragtes efter definitionen i VE II-direktivets artikel 2, nr. 5, som en støtteordning til fremme af vedvarende energi i transportsektoren. Hensynet til EU-statsstøtteregler bør derfor tages i betragtning, for så vidt angår de brændstoffer, der omfattes af et leverandørkrav. Det gælder særligt i forhold til at sikre støtteordningers incitamentsvirkning.

Det fremgår af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, EU-Tidende, C 200, 28. juni 2014, s. 1, at støtte til biobrændstoffer (gasformige og flydende), der samtidig er underlagt en forpligtelse med hensyn til forsyning eller blanding, i udgangspunktet ikke betragtes som forenelig med det indre marked, medmindre en medlemsstat kan påvise, at støtten er begrænset til bæredygtige biobrændstoffer, som er for dyre til at lancere på markedet med alene en forsynings- eller blandingsforpligtelse.

Af ovenstående grunde og af hensyn til at kunne sikre en fair og lige konkurrence for biobrændstoffer, biomasse-

brændsler, VE-brændstoffer m.v., som medtæller mod en leverandørforpligtelse, vurderes det at være hensigtsmæssigt med den foreslåede bemyndigelse i § 3, stk. 4.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af *stk. 5*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definition og krav til dokumentation af virksomhedernes opgørelser af de biobrændstoffer og biomassebrændsler til transport, der er anført i bilag 1, del A og B.

Det foreslåede *stk. 5* bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om definition og dokumentation for de biobrændstoffer, som der i medfør af forslaget til biobrændstoffslovens § 3, stk. 2, kan fastsættes regler om vedrørende dobbelttælling i forhold til virksomhedens biobrændstofforpligtelse.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, hvilke biobrændstoffer, biogas og biomassebrændsler der vil kunne tælle dobbelt efter regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede § 3, stk. 2, nr. 5. Desuden vil der kunne fastsættes regler om virksomhedernes dokumentationskrav i forhold til, at biobrændstofferne og biomassebrændslerne opfylder kravene for at kunne tælle dobbelt. Dokumentationen indgår i den årlige rapport, som virksomhederne sender til klima-, energi- og forsyningsministeren.

Regler udstedt i medfør af bemyndigelsen vil blive udstedt således, at de tager højde for EU's regler om varenes fri bevægelighed. Ved udstedelse af regler i medfør af *stk. 5* vil der blive taget hensyn til Kommissionens praksis på dette område. § 3, stk. 5, vil således ikke blive anvendt til at fastsætte særlige danske krav til definitionen af, hvad der kan henregnes til biobrændstoffer og biomassebrændsler, der tæller dobbelt. Bestemmelsen muliggør ikke, at der udstedes særlige danske dokumentationskrav, som hindrer anerkendelsen af biobrændstoffer og biomassebrændsler, som i øvrigt er anerkendt i EU.

Den foreslåede bestemmelse er en delvis videreførelse af det gældende § 3, stk. 11, hvor den eneste ændring er henvisningerne i bestemmelsen, og at begrebet biomassebrændsler foreslås indsat.

Det følger af det foreslåede *stk. 6*, at en virksomhed kan opfylde sine forpligtelser efter regler fastsat i medfør af *stk. 2* eller *3* ved aftale med en eller flere virksomheder om, at de helt eller delvis opfylder virksomhedens forpligtelser efter regler fastsat i medfør af *stk. 2* og *3*.

Forslaget vil indebære, at der skabes mulighed for fleksibilitet for virksomhederne, og bestemmelsen vil medvirke til en omkostningseffektiv opfyldelse af forpligtelsen til afsætning af biobrændstof. Bestemmelsen vil indebære, at en virksomhed kan indgå aftale med en anden virksomhed om, at den helt eller delvis opfylder den første virksomheds forpligtelse til at afsætte biobrændstoffer. En virksomhed kan også indgå aftale med flere virksomheder, som hver især vil bidrage til, at den første virksomheds forpligtelse opfyldes helt eller delvis.

En virksomhed, som indgår en eller flere aftaler, som samlet opfylder dele af virksomhedens forpligtelse, skal selv opfylde den resterende del af forpligtelsen.

Virksomhederne skal sende en årlig rapport til ministeren som dokumentation for virksomhedens opfyldelse af forpligtelsen til at sælge biobrændstoffer. Såfremt virksomheder har indgået en aftale efter forslaget til stk. 6 om at opfylde forpligtelsen til at sælge biobrændstoffer for hinanden, vil omfanget skulle dokumenteres i rapporten.

Bestemmelsen har sammenhæng med den foreslåede ophævelse af den gældende § 3 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, efter hvilken virksomheder kan aftale, at de i fællesskab, helt eller delvist, opfylder drivhusgasreduktionskravet i den gældende lovs § 3 b. § 3 b, stk. 1, foreslås også ophævet, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, og det deri indeholdte drivhusgasreduktionskrav foreslås flyttet til den foreslåede § 3, stk. 2.

Nyaffattelsen af § 3, stk. 6, sker af lovtekniske grunde. Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tiltænkt nogen materiel ændring af retstilstanden i forhold til den gældende § 3, stk. 8, eller § 3 c.

Det følger af det foreslåede *stk. 7*, at bemyndigelsen i *stk. 2* ikke kan anvendes til at fastsætte nationale CO₂-fortrængningskrav, der omfatter udledningerne fra de fossile brændstoffer benzin, diesel og gas.

Den foreslåede bestemmelse gør det tydeligt, at bemyndigelsen i forslaget til biobrændstoflovens § 3, stk. 2, ikke kan anvendes til udmøntning af nationale CO₂-fortrængningskrav, herunder aftale om nationale CO₂-fortrængningskrav, der er indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten med aftale af 4. december 2020 om grøn omstilling af vejtransporten.

Til nr. 10

Det foreslås, at henvisningen i den under § 2, nr. 10 foreslåede ændring af § 5, stk. 1, ændres til »regler udstedt i medfør af § 3, stk. 2-4«.

Ændringen foreslås, da henvisningen i lovforslaget ikke er korrekt.

Til nr. 11

Det foreslås, at fodnoten ændres fra »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16« til: »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 140, side 16, som ændret ved Rådets direktiv 2013/18/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at hele henvisningen til direktivet om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder medtages i fodnoten.

Til nr. 12

Det foreslås, at henvisningen til § 2, stk. 2, i § 6, nr. 18, i lov om naturgasforsyning ændres til en henvisning til § 2, stk. 2, 1. pkt. Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at det i lovforslagets § 3, nr. 2, foreslås, at der indsættes et nyt 2. pkt., hvorefter loven tillige finder anvendelse på brint fra vedvarende energikilder, som ikke injiceres i og transporteres gennem gassystemet, for så vidt angår oprindelsesgarantier efter § 36. Da der alene bør ske en henvisning til § 2, stk. 2, 1. pkt., i § 6, nr. 18, foreslås det, at det vil fremgå udtrykkeligt af § 6, nr. 18.

Til nr. 13

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er blevet opmærksom på, at det ikke er klima-, energi- og forsyningsministeren, som overfører oprindelsesgarantier, men at det derimod sker mellem kontohavere i det digitale oprindelsesgarantisystem, der anvendes til udstedelse, overførsel og annullering af oprindelsesgarantier. På baggrund deraf foreslås derfor en ændring, så det alene fremgår, at ministeren annullerer og fører tilsyn. Der er foreslået en tilsvarende ændring i lov om varmforsyning, jf. nr. 16 og lov om fjernkøling, jf. nr. 17.

Til nr. 14.

Den gældende overskrift til kapitel 8 a er »Digitalisering« og indeholder en bestemmelse om bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, samt at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden, jf. gældende § 44 b.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af overskriften til kapitel 8 a, at den ændres til: »Administrative bestemmelser«. Den foreslåede nyaffattelse af overskriften har sammenhæng med, at der i kapitel 8 a foreslås indsat en bestemmelse om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende, jf. nedenfor. Overskriften foreslås derfor ændret, så den svarer til indholdet af kapitlet.

Der findes ikke på nuværende tidspunkt regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 46 c, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Klima-, energi- og forsyningsministeren foreslås i forlængelse heraf bemyndiget i *stk. 2* til at fastsætte regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at visse nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretning-

ger, installationer, produkter m.v. kan undtages fra kravet om indførelse i Lovtidende, og at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Forslaget skal sikre, at visse internationale vedtagelser og tekniske specifikationer inden for Energistyrelsens ressort efter en konkret vurdering kan undtages fra indførelse i Lovtidende og kundgøres på anden måde. Der vil være tale om en konkret vurdering i forhold til eksempelvis ophavsretlige aspekter, hvornår klima-, energi- og forsyningsministeren vil anvende bemyndigelsen.

De relevante tekniske specifikationer er primært standarder, normer, klassificeringer eller kodeks m.v., udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Dansk Standard (DS), International Electrotechnical Commission (IEC), European Committee for Standardization (CENELEC) og European Committee for Standardization (CEN), International Organisation for Standardization (ISO) samt nationale og internationale akkrediteringsorganer og sammenslutninger som f.eks. Den Danske Akkrediterings og Metrologifond (DANAK) m.v.

Bestemmelsen forventes bl.a. anvendt i forbindelse med de regler, der skal fastsættes om oprindelsesgarantier. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse i § 36, stk. 3, fastsætter regler om, at ministeren ved tilsynet skal sikre, at oprindelsesgarantisystemet er i overensstemmelse med CEN – EN 16325. CEN – EN 16325 er en europæisk standard, som fastlægger tekniske krav og bidrager til lettelse af standardiseringsprocessen for oprindelsesgarantier i medfør af VE II-direktivet. I den forbindelse vurderes det nødvendigt med en hjemmel til at kunne undtage CEN – EN 16325 fra kravet om indførelse i Lovtidende pga. ophavsretlige aspekter, og klima- og energi- og forsyningsministeren foreslås i forlængelse heraf bemyndiget til at fastsætte regler om, hvorledes oplysninger om indholdet af CEN – EN 16325 i stedet kan fås.

Den foreslåede bestemmelse dækker med sin formulering lovens anvendelsesområde for at sikre, at et fremtidigt andet behov tillige kan dækkes.

Den foreslåede bestemmelse vil være en bemyndigelsesbestemmelse, som muliggør gennemførelse af VE II-direktivets artikel 19, stk. 6, i dansk ret.

Til nr. 15

Der findes ikke på nuværende tidspunkt regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 25 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Klima-, energi- og forsyningsministeren foreslås i

forlængelse heraf bemyndiget i stk. 2 til at fastsætte regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at visse nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, installationer, produkter m.v. kan undtages fra kravet om indførelse i Lovtidende, og at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Forslaget skal sikre, at visse internationale vedtagelser og tekniske specifikationer inden for Energistyrelsens ressort efter en konkret vurdering kan undtages fra indførelse i Lovtidende og kundgøres på anden måde. Der vil være tale om en konkret vurdering i forhold til eksempelvis ophavsretlige aspekter, hvornår klima-, energi- og forsyningsministeren vil anvende bemyndigelsen.

De relevante tekniske specifikationer er primært standarder, normer, klassificeringer eller kodeks m.v., udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Dansk Standard (DS), International Electrotechnical Commission (IEC), European Committee for Standardization (CENELEC) og European Committee for Standardization (CEN), International Organisation for Standardization (ISO) samt nationale og internationale akkrediteringsorganer og sammenslutninger som f.eks. Den Danske Akkrediterings og Metrologifond (DANAK) m.v.

Bestemmelsen forventes bl.a. anvendt i forbindelse med de regler, der skal fastsættes om oprindelsesgarantier. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse i 30, stk. 5, fastsætter regler om, at ministeren ved tilsynet skal sikre, at oprindelsesgarantisystemet er i overensstemmelse med CEN – EN 16325. CEN – EN 16325 er en europæisk standard, som fastlægger tekniske krav og bidrager til lettelse af standardiseringsprocessen for oprindelsesgarantier i medfør af VE II-direktivet. I den forbindelse vurderes det nødvendigt med en hjemmel til at kunne undtage CEN – EN 16325 fra kravet om indførelse i Lovtidende pga. ophavsretlige aspekter, og klima- og energi- og forsyningsministeren foreslås i forlængelse heraf bemyndiget til at fastsætte regler om, hvorledes oplysninger om indholdet af CEN – EN 16325 i stedet kan fås.

Den foreslåede bestemmelse dækker med sin formulering lovens anvendelsesområde for at sikre, at et fremtidigt andet behov tillige kan dækkes.

Den foreslåede bestemmelse vil være en bemyndigelsesbestemmelse, som muliggør gennemførelse af VE II-direktivets artikel 19, stk. 6, i dansk ret.

Til nr. 16

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er blevet opmærksom på, at det ikke er klima-, energi- og forsyningsministeren, som overfører oprindelsesgarantier, men at det derimod sker mellem kontohavere i det digitale oprindelsesgarantisystem, der anvendes til udstedelse, overførsel og annullering af oprindelsesgarantier. På baggrund deraf foreslås

derfor en ændring, så det alene fremgår, at ministeren annullerer og fører tilsyn. Der er foreslået en tilsvarende ændring i lov om naturgasforsyning, jf. nr. 13, og lov om fjernkøling, jf. nr. 17.

Til nr. 17

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er blevet opmærksomme på, at det ikke er klima-, energi- og forsyningsministeren, som overfører oprindelsesgarantier, men at det derimod sker mellem kontohavere i det digitale oprindelsesgarantisystem, der anvendes til udstedelse, overførsel og annullering af oprindelsesgarantier. På baggrund deraf foreslås derfor en ændring, så det alene fremgår, at ministeren annullerer og fører tilsyn. Der er foreslået en tilsvarende ændring i lov om naturgasforsyning, jf. nr. 13 og lov om varmeforsyning, jf. nr. 16.

Til nr. 18

Det følger af den med ændringsforslagets foreslåede nyaffattelse af § 8 a, at stk. 1, 3. pkt. ændres fra »skal der fastsættes« til »fastsætter ministeren«. Derudover foreslås det med nyaffattelsen at ændre stk. 1, 4. pkt., fra »Der kan endvidere fastsættes regler« til »Ministeren kan endvidere fastsætte regler«. Ændringen foreslås, da den oprindelige sætning ikke er sproglig korrekt. Nyaffattelse foretages af lovtekniske grunde og vil ikke medføre materielle ændringer i forhold til den i lovforslaget fremsatte § 8 a. Der findes ikke på nuværende tidspunkt regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Det følger af den foreslåede § 8 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i § 8 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende. Klima-, energi- og forsyningsministeren foreslås i forlængelse heraf bemyndiget i stk. 2 til at fastsætte regler om, hvorledes oplysning om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at visse nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, installationer, produkter m.v. kan undtages fra kravet om indførelse i Lovtidende, og at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning

om indholdet af de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer i stedet kan fås.

Forslaget skal sikre, at visse internationale vedtagelser og tekniske specifikationer inden for Energistyrelsens ressort efter en konkret vurdering kan undtages fra indførelse i Lovtidende og kundgøres på anden måde. Der vil være tale om en konkret vurdering i forhold til eksempelvis ophavsretlige aspekter, hvornår klima-, energi- og forsyningsministeren vil anvende bemyndigelsen.

De relevante tekniske specifikationer er primært standarder, normer, klassificeringer eller kodeks m.v., udarbejdet af nationale eller internationale standardiseringsorganer som f.eks. Dansk Standard (DS), International Electrotechnical Commission (IEC), European Committee for Standardization (CENELEC) og European Committee for Standardization (CEN), International Organisation for Standardization (ISO) samt nationale og internationale akkrediteringsorganer og sammenslutninger som f.eks. Den Danske Akkrediterings og Metrologifond (DANAK) m.v.

Bestemmelsen forventes bl.a. anvendt i forbindelse med de regler, der skal fastsættes om oprindelsesgarantier. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved udnyttelse af den foreslåede bemyndigelse i 6 b, stk. 5, fastsætter regler om, at ministeren ved tilsynet skal sikre, at oprindelsesgarantisystemet er i overensstemmelse med CEN – EN 16325. CEN – EN 16325 er en europæisk standard, som fastlægger tekniske krav og bidrager til lettelse af standardiserings-processen for oprindelsesgarantier i medfør af VE II-direktivet. I den forbindelse vurderes det nødvendigt med en hjemmel til at kunne undtage CEN – EN 16325 fra kravet om indførelse i Lovtidende pga. ophavsretlige aspekter, og klima- og energi- og forsyningsministeren foreslås i forlængelse heraf bemyndiget til at fastsætte regler om, hvorledes oplysninger om indholdet af CEN – EN 16325 i stedet kan fås.

Den foreslåede bestemmelse dækker med sin formulering lovens anvendelsesområde for at sikre, at et fremtidigt andet behov tillige kan dækkes.

Den foreslåede bestemmelse vil være en bemyndigelsesbestemmelse, som muliggør gennemførelse af VE II-direktivets artikel 19, stk. 6, i dansk ret.

Til nr. 19

Det foreslås i det under nr. 5 foreslåede § 11 a, stk. 4, at rette »kontaktpunkter« til »kontaktpunkter« for at rette et fejlslag, og at lave en sproglig ændring i reglerne for fastsættelse af kontaktpunkt for at ensrette sprogbuget.

Til nr. 20

Det foreslås, at der efter § 10, i lovforslag A, indsættes to nye paragraffer.

Af forslaget til den ene paragraf fremgår det, at § 1, nr. 3, i lov nr. 1568 af 27. december 2019 om ændring af biobrændstofloven (Ændring af krav til anvendelse af bæredygtige biobrændstoffer i brændstof til landtransport og ændring af dobbelttællingsbestemmelse m.v.) ophæves.

Af forslaget til den anden paragraf foreslås det, at § 1, nr. 2, i lov nr. 2209 af 29. december 2020 om ændring

af biobrændstofloven (Ændring af krav om anvendelse af bæredygtige og avancerede biobrændstoffer i brændstof til landtransport m.v.) ophæves.

De to bestemmelser foreslås ophævet, da de vedrører ændringer i biobrændstoflovens § 3, som vil træde i kraft den 1. januar 2022. Bestemmelserne er dog ikke længere relevante, da biobrændstoflovens § 3 nyaffattes med lovforlaget.

Til nr. 21

Det foreslås, at henvisningen i det fremsatte lovforslags § 11, stk. 5, ændres fra »§ 3, stk. 3 eller stk. 7« til »§ 3, stk. 3 eller stk. 5« Ændringen foreslås, da henvisningen i lovforslaget ikke er korrekt.

Til nr. 22

Det foreslås, at henvisningen i det fremsatte lovforslags § 11, stk. 6, ændres fra »§ 2, nr. 5« til »§ 2, nr. 6«. Ændringen foreslås, da henvisningen i lovforslaget ikke er korrekt.

Til nr. 23

Det foreslås, at henvisningen i det fremsatte lovforslags § 11, stk. 7, ændres fra »§ 2, nr. 8« til: »§ 2, nr. 9«. Ændringen foreslås, da henvisningen i lovforslaget ikke er korrekt.

Til nr. 24

Det foreslås, at henvisningen i § 11, stk. 8, ændres fra »§ 63 a, stk. 3-5 og 8« til: »§ 63 a, stk. 3-5 og 8, i lov om elforsyning«. Derved vil det fremgå udtrykkeligt, at henvisningen til § 63 a, stk. 3-5 og 8, er i lov om elforsyning.

Til nr. 25

Det foreslås, at der i § 2 indsættes et nyt nummer, der indeholder en ny paragraf 4 a i biobrændstofloven.

Det følger af forslaget til § 4 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om nationale CO₂-fortrængningskrav, der omfatter udledningerne fra de fossile brændstoffer benzin, diesel og gas. Det fremgår endvidere, at ministeren herunder kan fastsætte regler om anvendelse og størrelse af CO₂-fortrængningskrav.

Det foreslåede bemyndigelse i § 4 a, stk. 1, vil bl.a. blive anvendt til udmøntning af det nationale CO₂-fortrængningskrav, der er indgået aftale om med aftale af 4. december 2020 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten om grøn omstilling af vejtransporten.

Det følger af denne aftale, at aftalepartierne er enige om at erstatte det nuværende iblandingskrav med et nationalt CO₂-fortrængningskrav, der omfatter udledningerne fra de fossile brændstoffer benzin, diesel og gas. Det fremgår endvidere af aftalen, at CO₂-fortrængningskravet indføres fra 3,4 pct. i 2022-24 stigende til i udgangspunktet 5,2 pct. i 2025, 6 pct. i 2028 og 7 pct. i 2030 og frem. CO₂-fortrængningskravet skønnes at medføre en CO₂-reduktion på 0,7 mio. ton i 2025 og 1,4 mio. ton i 2030.

Med det nationale CO₂-fortrængningskrav udvides basen af omfattede brændstoffer, så de omfattede brændstoffer i

det nationale CO₂-fortrængningskrav stemmer overens med det krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af benzin og dieselolie (brændstofkvalitetsdirektivet). Udvidelsen vil medføre, at brændstoffer til ikke-vejgående køretøjer, som f.eks. landbrugs- og entreprenørmaskiner m.v., omfattes af det nationale CO₂-fortrængningskrav.

Det CO₂-fortrængningskrav, der følger af aftale om grøn omstilling af vejtransporten, og som kan fastsættes med hjemmel i det foreslåede § 4 a, stk. 1, skønnes at ville indebære et finansieringsbidrag på ca. 50 mio. kr. årligt i 2022-2024, 350 mio. kr. årligt i 2025-2027, 700 mio. kr. årligt i 2028 og 2029 og 1.000 mio. kr. fra 2030 til forhøjelser af fortrængningskravet.

CO₂-fortrængningskravet, der følger af denne aftale, vil blive fastsat i en bekendtgørelse. Bekendtgørelserne vil inden udstedelse blive forelagt alle de partier, der er en del af aftalen om grøn omstilling af vejtransporten.

Den foreslåede bemyndigelse kan endvidere blive anvendt til udmøntning af eventuelle fremtidige nationale CO₂-fortrængningskrav, der omfatter drivhusgasudledninger fra de fossile brændstoffer benzin, diesel og gas. Dette foreslås for at kunne tage højde for udmøntningen af fremtidige politiske aftaler om nationale CO₂-fortrængningskrav. Anvendelsen af bemyndigelsen i forslaget til biobrændstoflovens § 4 a, stk. 1, i form af udstedelse af en bekendtgørelse skal bygge på en politisk aftale. Derudover vil bekendtgørelser, hvori der vil blive udmøntet regler med hjemmel i den foreslåede § 4 a, stk. 1, inden udstedelse blive forelagt de partier, der er en del af den pågældende politiske aftale.

Det følger af det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, at til opfyldelse af CO₂-fortrængningskrav, der er fastsat i medfør af stk. 1, kan en virksomhed alene medregne biobrændstoffer og biomassebrændsler til transport, der overholder krav til disses bæredygtighed eller drivhusgasreduktionskrav fastsat i medfør af § 4.

Det foreslåede stk. 2 vil indebære, at virksomheder alene vil kunne medregne biobrændstoffer og biomassebrændsler i CO₂-fortrængningskrav fastsat i medfør af forslaget til stk. 1, hvis de opfylder krav fastsat i medfør af biobrændstoflovens § 4 til biobrændstoffers bæredygtighed. De kriterier til bæredygtighed og drivhusreduktionskrav, der skal opfyldes, vil være de kriterier, der følger af VE II-direktivet.

Det forventes, at parterne bag aftale om grøn omstilling af vejtransporten løbende vil træde sammen for at drøfte udviklingen af markedet for bæredygtige brændstoffer og vil i 2023 drøfte den konkrete udmøntning af de afsatte midler til CO₂-fortrængningskravet fra 2025 og frem samt eventuelle skærpelser af fortrængningskravet og specifikke krav til power-to-x og andre avancerede VE-brændstoffer.

Det følger af forslaget til *stk. 2, 2. pkt.*, at forpligtelsen skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at forpligtelsen til opfyldelse af nationale CO₂-fortrængningskrav, der kan fastsættes i medfør af forslaget til stk. 1, skal være opfyldt ved udgangen af hvert kalenderår.

Forslaget vil sikre virksomhederne fleksibilitet med hensyn til, hvornår i løbet af året de vil opfylde forpligtelsen, så længe forpligtelsen er opfyldt ved udgangen af kalenderåret.

Det følger af forslaget til *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om begrænsning af visse typer biobrændstoffer i målopfyldelsen af nationale CO₂-fortrængningskrav, der kan fastsættes i medfør af *stk. 1*.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om begrænsning af anvendelse af visse typer af biobrændstoffer. Bestemmelsen giver således mulighed for at kunne skelne mellem forskellige biobrændstoffer og biomassebrændsler produceret af fødevarer- og foderafgrøder, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige dokumentation vedrørende ILUC (Indirect Land Use Change). ILUC betegner indirekte ændringer i arealanvendelsen og kan forekomme, når arealer, der tidligere var forbeholdt fødevarer- eller foderproduktion, omlægges til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Da efterspørgslen efter fødevarer og foder stadig vil skulle imødekommes, kan det føre til, at landbrugsarealer udvides ind på arealer med stort kulstofslager såsom skove, vådområder og tørvebundsarealer, hvilket forårsager yderligere drivhusgasemissioner.

Det følger af aftale om grøn omstilling af vejtransporten, at aftalepartierne er enige om, at det er afgørende, at der løbende sker en udfasning af første generations biobrændstoffer med høje globale udledninger, og at nye og mere avancerede teknologier skal tages i brug i takt med, at de bliver tilgængelige og konkurrencedygtige. Aftalepartierne er derfor enige om, at nationale ILUC-værdier eller lignende, der tager højde for globale effekter ved produktionen af biobrændstoffer, skal indgå i den nationale regulering af biobrændstoffer hurtigst muligt og ikke senere end fra tidspunktet, hvor fortrængningskravet hæves i 2025 under hensyntagen til EU-regulering og inden for de skitserede økonomiske rammer og skønnede CO₂-effekter i aftalen. Det følger endvidere af aftalen, at aftalepartierne er enige om at styrke bæredygtigheden af de anvendte biobrændstoffer i Danmark og derfor udelukke bl.a. biobrændstoffer baseret på palme- og sojaolie fra at kunne indgå i målopfyldelsen af det nationale CO₂-fortrængningskrav fra 2022, eftersom palme- og sojaolie har de ubetingede højeste ILUC-værdier. Det følger endvidere af aftalen, at aftalepartierne ønsker at begrænse anvendelsen af biobrændstoffer baseret på animalsk fedt og brugt madolie i overensstemmelse med begrænsningen i VE II-direktivet.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. vil anvende den foreslåede bemyndigelse i *stk. 3* til at sikre opfyldelse af aftale om grøn omstilling af vejtransporten ved at fastsætte regler om at udelukke biobrændstoffer baseret på palme- og sojaolie fra at kunne indgå i målopfyldelsen af det nationale CO₂-fortrængningskrav fra 2022, og det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om at begrænse anvendelsen af biobrændstoffer baseret på animalsk fedt og brugt madolie i forhold til det nationale CO₂-fortrængningskrav, der følger af aftalen.

Det følger af forslaget til *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om lavere CO₂-fortrængningskrav end dem, der er fastsat i medfør af *stk. 1*, såfremt særlige hensyn gør sig gældende.

Det følger af forslaget til *stk. 4, nr. 1*, at et af de særlige hensyn kan være en krise, hvor der er behov for træk på beredskabslagrene.

Bestemmelsen vil kunne anvendes i tilfælde af, at der opstår en krisesituation, hvor der er behov for træk på beredskabslagrene, og der dermed kan være behov for at nedsætte forpligtelsesprocenten midlertidigt. Det kan ikke udelukkes, at en krisesituation vil kunne begrænse adgangen til biobrændstoffer.

Det følger af forslaget til *stk. 4, nr. 2*, at et af de særlige hensyn kan være, at avanceret biobrændstof og biogas produceret af de råprodukter, der er anført i bilag 1, del A, er uforholdsmæssigt dyrt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at såfremt prisen på avancerede biobrændstoffer stiger meget, eller der ikke er tilstrækkelige mængder af avancerede biobrændstoffer til rådighed i forhold til udgangspunktet, har ministeren mulighed for at justere anvendelsesprocenten for avancerede biobrændstoffer helt ned til 0,0 pct.

Det følger af forslaget til *stk. 4, nr. 3*, at et af de særlige hensyn kan være mangel på bæredygtige biobrændstoffer eller biomassebrændsler til transport.

Det kan ikke helt udelukkes, at der f.eks. i forbindelse med en hurtig stigning i efterspørgslen efter biobrændstoffer, der opfylder bæredygtighedskriterierne, opstår en midlertidig mangel på biobrændstoffer på markedet, eller at brændstoffer bliver uforholdsmæssigt dyre som følge af en mangelsituation. I disse situationer kan ministeren vælge at nedsætte forpligtelsesprocenten i op til et enkelt år. Det vurderes dog, at sandsynligheden, for at denne situation opstår, er meget lille.

Det følger af forslaget til *stk. 4, nr. 4*, at et af de særlige hensyn kan være i tilfælde af brug af andre vedvarende energiteknologier i transportsektoren end anvendelsen af biobrændstoffer eller biomassebrændsler til transport. –

De fire hensyn, som er opregnet i forslaget til *stk. 4, nr. 1-4*, er eksempler på hensyn, som kan begrunde udstedelse af regler om nedsættelse af forpligtelsesprocenten. De nævnte eksempler er ikke udtømmende. Øvrige særlige hensyn vil også kunne begrunde en nedsættelse af forpligtelsesprocenten, såfremt de hviler på lignende overvejelser som de hensyn, der allerede er eksemplificeret i *stk. 4, nr. 1-4*. For at øvrige særlige hensyn kan begrunde en nedsættelse af forpligtelsesprocenten, skal der dog være tale om ekstraordinære situationer.

Det følger af forslaget til *stk. 5*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan medregnes i CO₂-fortrængningskrav fastsat i medfør af *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler, der gør, at kun brændstoffer, der ikke har modtaget offentlig støtte, kan anvendes i en virksomheds reduktionsforpligtelse.

De gældende iblandingskrav og drivhusgasreduktionskrav betragtes efter definitionen i VE II-direktivets artikel 2, nr. 5, som en støtteordning til fremme af vedvarende energi i transportsektoren. Hensynet til EU-statsstøtteregler bør derfor tages i betragtning, for så vidt angår de brændstoffer, der omfattes af et leverandørkrav. Det gælder særligt i forhold til at sikre støtteordningers incitamentsvirkning.

Det fremgår af Europa-Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, EU-Tidende, C 200, 28. juni 2014, s. 1, at støtte til biobrændstoffer (gasformige og flydende), der samtidig er underlagt en forpligtelse med hensyn til forsyning eller blanding, i udgangspunktet ikke betragtes som forenelig med det indre marked, medmindre en medlemsstat kan påvise, at støtten er begrænset til bæredygtige biobrændstoffer, som er for dyre til at lancere på markedet med alene en forsynings- eller blandingsforpligtelse.

Af ovenstående grunde og af hensyn til at kunne sikre en fair og lige konkurrence for biobrændstoffer, biomassebrændsler, VE-brændstoffer m.v., som medtæller mod en leverandørforpligtelse, vurderes det at være hensigtsmæssigt med den foreslåede bemyndigelse i § 4 a, stk. 5.

Det følger af det foreslåede *stk. 6*, at en virksomhed kan opfylde sine forpligtelser efter regler fastsat i medfør af *stk. 1* ved aftale med en eller flere virksomheder om, at de helt eller delvis opfylder virksomhedens forpligtelser efter regler fastsat i medfør af *stk. 1*.

Forslaget vil indebære, at der skabes mulighed for fleksibilitet for virksomhederne, og bestemmelsen vil medvirke til en omkostningseffektiv opfyldelse af forpligtelsen til afsætning af biobrændstof. Bestemmelsen vil indebære, at der kan fastsættes regler om, at en virksomhed kan indgå aftale med en anden virksomhed om, at den helt eller delvis opfylder den første virksomheds forpligtelse til at afsætte biobrændstoffer. En virksomhed kan også indgå aftale med flere virksomheder, som hver især vil bidrage til, at den første virksomheds forpligtelse opfyldes helt eller delvis.

En virksomhed, som indgår en eller flere aftaler, som samlet opfylder dele af virksomhedens forpligtelse, skal selv opfylde den resterende del af forpligtelsen.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at virksomhederne årligt skal sende en rapport til klima-, energi- og forsyningsministeren som dokumentation for virksomhedens opfyldelse af forpligtelsen til at sælge biobrændstoffer. Såfremt virksomheder har indgået en aftale efter regler udstedt i medfør af forslaget til *stk. 6* om at opfylde forpligtelsen til at sælge biobrændstoffer for hinanden, vil omfanget skulle dokumenteres i rapporten.

Det følger af forslaget til *stk. 7*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder omfattende af CO₂-fortrængningskrav fastsat i medfør af *stk. 1*, som dokumentation for, at virksomheden det foregående kalenderår har opfyldt forpligtelsen, skal indsende en rapport.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler om, at der skal indsendes en rapport, der dokumenterer, at virksomheden har opfyldt de krav, som er

påkrævet. Det forventes, at ministeren vil fastsætte krav om, at virksomheder skal indsende dokumentation årligt.

Det følger af forslaget til *stk. 8*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om rapporteringsforpligtelsen, jf. *stk. 7*, herunder regler om rapportens form, indhold og opgørelsesmetoder, hvorledes oplysningerne skal verificeres og frist for aflevering af rapporten.

Ved verifikationskrav tænkes især på uafhængig verifikation af, om kravene til bæredygtighed er overholdt, herunder om der til vurdering heraf er anvendt de påkrævede opgørelsesmetoder.

Endvidere kan ministeren fastsætte andre krav til rapporteringen, som måtte være nødvendige for at kunne føre tilsyn med forpligtelsens overholdelse, herunder om biobrændstofferne er bæredygtige og anvendelse af dobbelttælling af 2. generation af biobrændstoffer.

Reglerne om verifikation fastsættes sådan, at rapporten tillige indeholder den nødvendige dokumentation, såfremt en virksomhed, som er omfattet af forpligtelsen til salg af biobrændstoffer, ønsker at indgå aftale med en anden virksomhed om, at denne opfylder den første virksomheds forpligtelse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at såfremt der er indgået aftale mellem virksomheder som nævnt i forslaget til *stk. 6*, skal det fremgå af de rapporter, som de pågældende virksomheder sender til klima-, energi- og forsyningsministeren efter regler fastsat i medfør af forslaget til *stk. 7*.

Der vil med hjemmel i den gældende § 8, stk. 2, i biobrændstofloven kunne fastsættes regler om påbud eller bødestraf for overtrædelse af de regler, som kan fastsættes i medfør af den foreslåede § 4 a.

Til nr. 26

Ændringsforslaget er en konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 1. Da hele dette lovforslag (B) foreslås at træde i kraft den 30. juni 2021, uden undtagelser, foreslås det, at henvisningen til *stk. 2* udgår.

5. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 27. januar 2021 og var til 1. behandling den 26. februar 2021. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i <> møder.

Høringssvar

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og klima-, energi- og forsyningsministeren sendte den 20. oktober 2020 dette udkast til udvalget, jf. KEF alm. del – bilag 25. Den 27. januar 2021 sendte kli-

ma-, energi- og forsyningsministeren høringsvarene og et høringsnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 15 bilag på lovforslaget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 7 skriftlige henvendelser om lovforslaget.

Deputationer

Udvalget har under udvalgsarbejdet modtaget 3 deputationer, der mundtligt har redegjort for deres holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 59 spørgsmål til klima-, energi- og forsyningsministeren til skriftlig besvarelse, [som ministeren har besvaret.]

Anders Kronborg (S) Bjørn Brandenborg (S) Bjarne Laustsen (S) Kasper Roug (S) Ida Auken (S) Jesper Petersen (S) Jens Joel (S) Orla Hav (S) Andreas Steenberg (RV) Zenia Stampe (RV) Rasmus Helveg Petersen (RV) fmd. Signe Munk (SF) Torsten Gejl (ALT) Rasmus Nordqvist (SF) Søren Egge Rasmussen (EL) Peder Hvelplund (EL) Thomas Danielsen (V) nfm. Christoffer Aagaard Melson (V) Lars Christian Lilleholt (V) Karsten Lauritzen (V) Tommy Ahlers (V) Carsten Kissmeyer (V) Morten Messerschmidt (DF) Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) Mona Juul (KF) Niels Flemming Hansen (KF) Katarina Ammitzbøll (KF) Peter Seier Christensen (NB) Alex Vanopslagh (LA)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	49	Liberal Alliance (LA)	3
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	39	Alternativet (ALT)	1
Dansk Folkeparti (DF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Siumut (SIU)	1
Radikale Venstre (RV)	14	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	13	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	13	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	8
Nye Borgerlige (NB)	4		